

LIBRIS

We know
books

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, Sector 6,
cod poștal 031310, România

Difuzare / distribuție carte: 021 348 14 74
0733 131 145, 0728 084 802
difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: 021 348 14 74
0728 084 802, 0733 131 145
contact@edituraeikon.ro
www.librariaeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de
Consiliul Național al Cercetării Științifice (CNCS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BUDUCA, IOAN

Cosmoagonii : între cunoaștere și înțelegere / Ioan
Buduca. - București : Eikon, 2026
ISBN 978-606-49-1613-6
821.135.1

DTP: Mihăiță Stroe

Editor: Valentin Ajder

Ioan Buduca

Cosmoagonii

Între cunoaștere
și înțelegere

E I K O N

București, 2026

Cuprins

Partea întâi La persoana a doua

O samă de amintiri.....	11
A filosofa cu ciocanul.....	20
A gândi cu voința.....	29
Voința de voință.....	33
Lumina zăpezilor de aur.....	37
Pecețile tainelor.....	40
Karma unui inițiat.....	53
Antroposofia nu este antimodernă.....	60
Trei pași.....	62
Retragerea sacralului, golirea sacului.....	68

Partea a doua Înțelegere și cunoaștere

Lumina este ființă.....	77
Imaginațiunea Raiului.....	78
Istoria unui galben.....	81
Înțelegere și cunoaștere: vorbirea.....	83
Înțelegere și cunoaștere.....	86
A generaliza.....	88
A gândi împotriva neclarității.....	94
Cartea lui Iov.....	98
Mia de ani.....	102
Partidul conservator-progresist.....	106
Antiantroposofii naziști.....	107
Formidabila familie von Moltke.....	112
Moartea unei stele.....	116

O gândire bazată pe gramatică	119
Pe ce ne putem baza?	126
Polaritatea „știu” – „nu știu”	127
Mașinismul	129
Limbajul privat al cosmogoniilor	132
Melcul care se mișcă în lumină	137
Imaginea unei unde	139
Starea de viață actuală	141
Pomul Vieții și Pomul Cunoașterii Binelui și Răului	143
Vidul	144
Treimea și cele trei treimi ale Sale	146
Fizica și metafizica	151
Nație, comunitate, creștinism	154
Un pisoar. O ureche. O vulvă. O fântână	158
Lumina – singurul cadru de referință absolut (non-relativist) din Univers	163
Da, iată, există un sistem de referință fără relativitate: lumina	164
Realitatea, cunoașterea	169
Deja și nu încă	172
Omul nu are a fi ceea ce este acum	174
Caut ideea	176
Binele și Răul	180
Da, păcatul	188
Meditația pe pupilă	191

Partea a treia Hermeneutica unei culori ce nu apare în curcubeu

Criptarea destinului pînă spre anul 3600	197
Misteriul levitației	203
Inițiere și magie albă	207
Punctul viu	214
Memorie ahrimanică. Memorie hristificată	224
Libertatea	235

Mielul lui Dumnezeu și Lupul solar	247
Covorul oriental	250
Albuș și gălbenuș	256
Dau un regat pentru un om!	261
Bach, Steiner	270
Sexualitatea, munca și moartea	281
Moartea și eroarea	290
Ce lucru vechi se pierde cînd ceva nou este cîștigat	305
Geometria și spiritualitatea punctului	309
Poem cosmogonic și cosmoagonic	320
Libertate și necesitate	323
Partea a patra	329

Scrisori către Marc Aureliu	329
--	------------

O samă de amintiri

Ai fost critic literar. Nu aveai o viziune despre lume, dar aveai o practică profesională. Ai ajuns să ai o viziune despre lume (antroposofia), dar nu mai ai o practică profesională.

Ce poate spune această evoluție despre viața ta anterioară? Să spună oare că în viața aceea ai avut o practică profesională păcătoasă? Nu, n-ai fost călău profesionist, dar ceva asemănător poate că ai fost. De altfel, acel ceva a ieșit la iveală și în practica ta de critic literar: îți plăceau cel mai mult polemica și executarea unor autori cu care nu aveai nimic de împărțit, atîta doar că figurau pe lista neagră a găștii tale. Să fi fost acel ceva de altădată o viață de pirat? Să fi fost o viață de inchiizitor?

Alegi să crezi că ai făcut parte dintr-o gașcă de inchiizitori. Poate că așa s-ar explica de ce acum, fără o pregătire anume în acest sens, te-ai trezit preocupat (și fascinat) de natura ezoterică a creștinismului mai mult decît de natura sa exoterică. Poate că așa s-ar explica de ce natura exoterică a creștinismului ți se părea atît de evident trasă de păr, încît ai considerat că nu merită studiu.

Îți mai aduci aminte cînd ai acceptat întîia oară miracolul creștin? Ți-ai zis – dar nu chiar în aceste cuvinte – că Dumnezeu ar fi un fel de magician care poate încălca legile create de El însuși. Și ce eliberare a fost în spiritul tău cînd ai aflat că fecioria fizică a Mariei a fost restaurată, de Sus, prin lucrarea Sofiei cerești, la cîtva timp după ce a născut ca orice altă femeie. Dar deja credeai în realitatea Sofiei cerești. Cum ai ajuns să crezi?

A fost mai întâi revelația faptului că în teologia creștinismului exoteric nu se vorbea de cele trei ierarhii de ființe spirituale. Apoi ai aflat că Sofia cerească cuprinde ierarhia a doua și a treia. Altfel spus: mădulele (organele) înțelepciunii cerești sunt toate ființele spirituale de sub treapta cosmo-spirituală a spiritelor înțelepciunii (a patra de Sus în Jos; prima după serafimi, heruvimi și tronuri).

Dar teologia cum a ajuns să te preocupe? Nu-ți mai aduci aminte cu claritate, dar îți amintești că dezbaterile Sfinților Părinți despre Treime și s-au părut mult mai interesante decât dezbaterile materialismului. De altfel, primul contact cu acest domeniu a venit prin Lucian Blaga (*Eonul dogmatic*), care vorbea, liric, despre transfigurarea antinomiei om-Dumnezeu. Ai reținut, la fel de liric, posibilitatea unei logici și-și. Și ai exultat când ai găsit o faimoasă teoremă de logică formală care întemeia matematic o asemenea logică (teorema lui Gödel). Abia după ce te-ai jucat mental cu această teoremă, ai avut curajul spiritual de a aborda cognitiv creștinismul. Dar mai întâi ai vrut să poți transfigura antinomia ironie-dogmatism, dar nu te-au ținut curelele.

Ai luat partea ironismului, reducând prea mult dogmatismul la formulele sale din ideologia marxist-leninist-stalinistă. Pe vremea când nu erai copt, dogmatismul stalinist era criticat de toți cei din jurul tău, dar numai în versiunea lui literară (proletcultismul). Te-ai format, de fapt, la școala acestei critici. Aveai 17-18 ani.

N-ai urcat pe firul apei pînă la esențialul dogmatizării, cum făcuse Blaga. Ai urcat pe firul altui rîu: paradoxul matematic. Răul din matematică pe care a încercat Gödel

să-l extermină și n-a reușit. Așa ai aflat că Răul (rîul) acela era, de fapt, Binele din gîndirea matematică. Apoi, tot ce avea forma și-și te cucerea imediat. O făcuse deja cuantica în chestiunea undă-corpusul. Acum urma să o facă antroposofia. Nu știai multă teologie cînd ai dat de antroposofie. Ți se părea respingătoare ori de cîte ori raționa în logica ori-ori. În schimb, în antroposofie totul este și-și.

*

Ai fost, probabil, un executant al judecăților ori-ori care au trimis oameni pe rug ori chiar judecătorul. Acum ești atent la tot ce stă sub și-și (nici-nici). Căci, acum știi, lumina nu e nici undă, nici corpusul. Ea nu se propagă precum undele sonore sau undele de apă din lacul în care arunci o piatră. Doar cînd e „înghețată” în forma ei submaterială devine undă electromagnetică. Atunci cînd vine de la Soare e invizibilă și nu vine prin unde electromagnetice.

*

Acum știi, din Soare a venit cîndva o lumină care era mai presus de Soare și de toată lumina creată. Coborîse pe Soare din Treime. Și avea să coboare în trup de om.

Trupurile de om începuseră a dezvolta conștiința eului. Acest fapt era o noutate în evoluția omului. Dar eul nu putea deveni conștient de sine fără să distrugă corpul fizic, corpul eteric și corpul astral al omului, la fel cum planta distruge (transformă) materia pămînteană spre a-și forma corpul eteric, animalul distruge materiile pămîntene și etericul plantelor spre a-și forma corpul

astral. Omul distruge materia sa pămînteană, etericul plantelor și astralul animalelor spre a-și dezvolta eul conștient de sine.

Materia fizică distrusă de eu în corpul fizic al omului era depusă apoi în pămînt, iar Pămîntul se îmbolnăvea cu o boală grea ce urma să-l fărîmițeze. Cît a fost deja fărîmițat formează, azi, humusul din pămîntul valoros din punct de vedere agricol. Așa lucrează polaritatea cosmo-spirituală: pămîntul îmbolnăvit de lucrările eului omenesc fertilizează viața și sănătatea plantelor (al căror eu sălășluiește în planul astral al lumilor spirituale). Moartea unui regn fertilizează viața altuia.

Ca să nu continue fărîmițarea Pămîntului, a venit lumina Fiului în trup de om. Ea însăși a distrus eul lui Iisus și l-a înlocuit cu o conștiență de Fiu (al Tatălui ceresc). Dacă lucrurile ar fi rămas așa, eul oamenilor n-ar fi evoluat către libertate. De cîte ori ar fi vrut să se înalțe spre facerea Binelui, oamenii ar fi trebuit să-și înalțe conștiența la conștiența de Fiu.

De aceea (de dragul libertății eurilor), Fiul Cel Înviat l-a trimis pe Mîngîietor. Eul conștient de sine al omului nu se mai expunea distrugerii prin înălțarea sa la conștiența de Fiu. Conștiența de Fiu a trecut în subconștient. Mîngîietorul a vindecat puterea eurilor omenești de a fărîmița Pămîntul. A polarizat pozitiv lucrările de creștere a conștienței de sine a eurilor. Nefiind, în viitor, în chip direct expuse puterii arzătoare a Eului hristic, eurile omenești urmau să evolueze către conștiența libertății lor. Mîngîietorul nu este distructiv și nu este constrîngător. El este o cloșcă bună pentru libertatea eurilor.

În viitor, după cum a vestit, Eul hristic urma să se facă sesizabil în planul astral al Pămîntului, prin învelișul Său eteric, o formă de apariție (reapariție) care nu mai putea arde eurile omenești. Dimpotrivă: acum, în acel viitor, urma să le redea deplina conștiență asupra celor spirituale. Pentru că acel viitor avea să fie atunci cînd conștiența de sine a eurilor avea să fie cucerită de materialism. Era inevitabil să fie așa datorită faptului că, întru creșterea libertății sale, omul urma să nu mai gîndească în gînduri vii (inimificate), ci în gînduri abstracte (creierificate). Abstractizarea urma să distrugă conștiența spiritualului din lume și din om, iar restaurarea acestei conștiențe avea să fie fertilizată de apariția Eului hristic în haine eterice (fără substrat fizic, cum s-a întîmplat după Înviere). Sesizarea acestei noi apariții urma să fie accesibilă celor care își vor fi inimificat din nou gîndirea. Ceea ce urma să fie posibil printr-o înnoire a inițierii eurilor, și anume prin ridicarea din subconștient a forțelor hristice pînă la nivelul simțirii. În acest sens, subconștientul nostru este totuna cu voința noastră. Pe o primă treaptă de trezie a voinței noastre, simțirea din noi are a sesiza prezența Celui Înviat în astralul Pămîntului (în simțirea planetei), iar gîndirea noastră are a coborî în inimă. Libertatea din noi are a colabora, fără să fie afectată într-un fel, cu Binele din puterile vindecătoare aduse de Eul hristic pe Pămînt. Iar Mîngîietorul se va revela nu doar ca vindecător, ci și ca Duh al Adevărului. Eul hristic are a se revela ca spirit al vieții Pămîntului vindecat.

*